

DAMUSA NYT

SEPTEMBER 2007

Sigurd & DR Symfoniorkestrets Musikskolepris 2007.....	2
Atten forskellige sprog	4
I Odense svømmer de mod strømmen	7
5250 børn og unge gav koncert i Tivoli	12
Stribevis af talenter	13

*Sigurd & DR Symfoniorkestret
stifter Musikskolepris 2007*

DAMUSA

DANSK MUSIKSKOLESAMMENSLUTNING
www.damusa.dk

DR SYMFONIORKESTRET, SIGURD BARRETT OG DAMUSA PRÆSENTERER SIGURD & DR SYMFONIORKESTRETS MUSIKSKOLEPRIS 2007

RADIOSYMFONIORKESTRET **DR**
RADIOKORET
VOKALENSEMBLET
RADIOPIGEKORET

Vi ønsker med denne pris at fremhæve og opmuntre børn, som spiller klassisk musik, og på denne måde at fremme interessen for at spille og lytte til klassisk musik hos børn. Samtidig ønsker vi at styrke fødekæden frem mod konservatorieundervisning og senere professionelt virke, men frem for alt ønsker vi at give et barn muligheden for at spille med landets fornemmeste symfoniorkester og med Sigurd, og vi ønsker at belønne det særlige og ekstraordinære talent.

Prisen gives til en ung talentfuld musikskoleelev, som opfylder et eller flere af følgende kriterier:

- Særlig talentfuld
- Max. 14 år - dommerkomiteen opfordrer helt unge talenter under 10 år til at deltage
- Spiller klassisk musik på et akustisk instrument
- Velforbereget
- Brænder igennem på scenen

Prisen udgør 25.000,- kr.

Prismodtageren skal ved den TV-transmitterede overrækkelse 9. december 2007 endvidere optræde sammen med DR Symfoniorkesteret, samt får tilbudt at spille med ved en række koncerter

med Sigurd & Symfoniorkesteret rundt omkring i landet!

Dommerkomiteen:

Koncertmester Christina Åstrand & solooboist Max Artved, DR Symfoniorkesteret, DAMUSA's bestyrelse samt Sigurd Barrett.

Indstillinger af kandidater skal ske senest 8. oktober 2007 til DAMUSA, Rådhusbakken 9, 7323 Give og skal ud over

indstilling og anbefalinger fra lærer, indeholde 12 stk. cd med optagelse af indstillede spil samt foto af indstillede!

Yderligere oplysninger hos DAMUSA's sekretariat!

Jens Bloch, generalsekretær DAMUSA
www.damusa.dk · jbl@damusa.dk
Rådhusbakken 9 · 7323 Give
Telefon 26249343

Sigurd Barrett, pianist, entertainer og meget mere siger om den nye musikskolepris: "Jeg er jo blevet en slags rollemodel. Én som mange børn gerne vil i nærheden af, på grund af de ting, jeg har lavet på TV. Så tænke jeg, at så er det jo med at

bruge den position til noget godt. Derfor vil jeg gerne indstifte en pris til et ungt menneske, der har gjort det godt, og animere interessen for den klassiske musik, men det handler også om mere end dette ene menneske. Man inspirerer en hel masse musikerespirer til at øve sig rigtig meget for at blive gode. Selvfølgelig spiller vi for sjov, men det gør altså ikke noget at blive god, og at vi har en elite, der virkelig brænder igennem. Jeg vil godt være med til at slå hul på den der med, at det ikke er vigtigt at være god: det er det da! Alle kan spille på sit niveau, og hvert lille pip er vigtigt, men det er ok, at nogle er rigtig gode, og det er dejligt at lytte til nogen, der er gode!

Vi mangler noget for den klassiske musik, som viser, at det også er sejt at spille klassisk musik. Vi har brug for børn som rollemodeller, ligesom man har det med f.eks. sport og popmusik. Tænk bare på "Stjerne for aften" og "Scenen er din, og på hvordan Simone kunne skabe kø på musikskolerne af børn, som gerne ville gå til sang. Hvis man kan vise et barn som er rigtig, rigtig dygtig indenfor den klassiske musik på fjernsyn, og vise, at man også kan brænde igennem på TV med klassisk musik, så bliver det sejt! Når man kan komme på tv, blive berømt og vinde penge, rammer vi nogle af de ting der i dag giver status. Tænk at få lov til at spille koncerter sammen med DR Radiosymfoniorkestret! På den måde håber jeg at være med til at animere flere til at høre og spille klassisk musik."

Per Erik Veng, Chef for DR Radiosymfoniorkestret

"Ligesom med de programmer, vi har lavet med Sigurd Barrett, handler det jo ikke kun om fjern-

syn. Med Sigurd har vi har været ude at møde børnene i hele landet, og det har været med til at øge bevidstheden om det at spille et instrument. Ved at knytte det her projekt sammen med Sigurd, og musikskolerne mener, jeg at vi kan komme endnu længere ad den vej. Så åbner vi jo den nye koncert i 2009 ude i DR-byen, og det er bestemt en af intentionerne ved hele det musikliv, der skal være i det hus, at vi skal præsentere det højeste niveau, men samtidig også favne bredt. Vi vil gerne opbygge et ejerskab omkring det nye fantastiske koncerthus, og ved at vi går ud i hele landet med denne pris, og ved at vi lader DR Radiosymfoniorkestret mødes med det spirende musikliv ude i landet håber jeg, vi opnår dette, og stimulerer udviklingen"

Jens Henrik Eilertsen, formand for DAMUSA
Jeg er både glad for og stolt over, at det er lykkedes os at søsætte dette nyskabende projekt sammen med Sigurd Barrett og DR Radiosymfoniorkestret.

Denne pris og det, der følger med, rummer store muligheder. Allermest glad er jeg på musikskolernes vegne. For det første, fordi det her åbner nogle nye muligheder for at inspirere for både eliten og bredden på én og samme tid. For det andet, fordi det giver musikskolerne mulighed for at vise hele Danmark, hvor langt man i en ung alder kan nå som musikskoleelev. Sidst, men ikke mindst tror jeg, det på langt sigt vil understøtte rekrutteringen af dygtige unge musikere til landets orkestre. Med prisen her vil vi vise, hvad der rent faktisk er muligt.

Af journalist Michael Larsen Hansen

ATTEN FORSKELLIGE SPROG OG ÉT FÆLLES

Af journalist Michael Larsen Hansen

Det er tidligt fredag morgen. Den hektiske morgenaktivitet er ikke til at tage fejl af. Målbevidste voksne med en smule morgentomme øjne er på vej til arbejde enten i bil eller på cykel. Nogle få er på gåben. Her er også skolebørn i alle aldre på vej til dagens første time. De fleste er gående og let genkendelige på

deres rygsække og skoletasker. Det kunne være et hvilket som helst sted i Danmark, men det er det ikke, for noget er anderledes. De fleste af børnene, især de yngste, går nemlig rundt med en sort aflang kasse, og de skal det samme sted hen.

DAMUSA Nyt er taget til Herning, og som mange nok allerede har gættet, er destinationen Brændgårdskolen. Der er allerede sagt og skrevet meget om dette projekt, som Herning Musikskole er entreprenør på, men præcist i dag står projektet ved en milepæl. DAMUSA Nyt benyttede sig af chancen for at opleve dette, og samtidig få en snak med nogle af aktørerne.

Det ændrer noget for børnene og familierne

Skolens inspektør Jonna Jensen byder indenfor på sit kontor, og musikskoleleder Ole Vels Poulsen sidder med ved bordet, og det er helt åbenlyst, at de gerne fortæller om den obligatoriske violinundervisning for børnehaveklassen og 1. klasse på Brændgårdsskolen. Joanna lægger for med at fortælle, hvorfor dagen i dag er speciel:

"Det er første gang, hvor både bh. klasse og 1. klasse skal optræde sammen med deres violiner ved en morgensamling i aulaen. Det er første gang vi har alle 60 violiner stående deroppe. For bh. klassen er det nyt, mens 1. klasse allerede er koncertvante."

Joanna fortsætter med at fortælle om projektets afsmitning på børnene, familierne og skolen:

"Det har været utroligt godt! De får jo lige pludselig én ting, som de alle har til fælles.

De kommer til os med forskellige sprog og vi har ikke mindre 18 forskellige nationaliteter på skolen. De kommer også med en vidt forskellig social baggrund. Deres hjemmesituation er meget forskellig, men med violinen starter alle på samme punkt. Ingen af dem kunne jo noget i forvejen. Det har også været godt for disciplinen, selv om det måske lyder lidt kedeligt, men de ved godt, at når de er sammen, så kan det ikke nytte noget, at nogen skejer ud, fordi det går ud over det fælles projekt. Ikke desto mindre nyder børnene det og accepterer, at sådan er det.

Det åbner nogle helt nye muligheder for børn, som ellers aldrig ville blive opdraget musikalsk. Vi kan også mærke, at det smitter af på det enkelte barns koncentration og motorik og på den fælles samhørighed. Og så kan jeg godt lide, at der kommer en med en faglighed som Troels' (Troels Richter, som er violinlæreren – red.), - én som virkelig kan det der! Det er fantastisk at se, hvad han kan få ud af de her børn. Vi oplever heller ingen diskussioner om det med forældrene. Det er bare sådan, at når man går her, så spiller man også violin. Forældrene accepterer det!"

Jonna fortæller også at børnene har spillet på musikskolen, og at det er meget vigtigt, at de kommer ind over dørtærsklen der, hvor de færreste var kommet af egen drift. Ole supplerer: *"Det havde vi egentligt ikke tænkt over i starten, men nu kan vi se, at det er en brobygning ind i de familier, der tidligere slet ikke havde noget med musik at gøre, og i nogle familier er det måske det største barn, der starter og næste år er det måske lillebror. På den måde kan det starte en helt ny familie tradition og vise, at det der med at gå til musik er helt legalt og ikke noget farligt. Så er det sjove også, at vi er fuldstændig ude over diskussionen, om det er finkultur, eller om violinen er et støvet instrument."*

Samarbejdet er forbilledligt

Projektet startede med et ønske om samarbejde,

men det lå ikke i kortene fra starten, at det skulle være violin.

Om det siger Ole: *“Det var det, der var muligt! Vi havde læreren og instrumenterne, og det var der, vi startede. Jeg kommer selv fra folkeskolen, og det har længe været en drøm, at vi kunne blive en del af folkeskolens dagligdag. Der handler ikke så meget om talenter, men om at vi får mange børn til at fastholde interessen for musik, og især et instrument. Det, at de bliver ved og får forståelsen af et musikalsk fællesskab, og at de oplever, at det er fedt at være med. At vi så allerede nu har 3 elever, som har udvist særlig interesse og evner for at spille violin, er jo kun godt. Men det er den brede basis for at musiklivet har nogle spillere på banen, som er den store pointe.*

Vi kunne godt tænke os, at det endte med en musiklinie, ligesom en af kommunens andre skoler netop har fået en idrætslinie. Det er da også en af grundene til, at vi har lagt indtil flere æg på Brændgårdskolen, og at vi nu også går ind i skolefritids-ordningen.

Vi kunne godt have spredt det ud til flere andre skoler, men vi ville hellere først se, hvad der egentlig sker, når vi massivt går ind og lægger en masse energi et enkelt sted. Vi har valgt at hoppe direkte ind i musikken, i stedet for at lave et forsøg, men det kunne jo være rigtig interessant, at få forsket i og dokumenteret, hvad det så betyder for børnene.”

Jonna tilføjer, at projektet er blevet til noget, og er blevet så godt, fordi der har været en velvillighed fra alle sider og en indstilling til, at det her skulle lykkes og siger videre: *“Det har også spillet en rolle, at der har været en tradition for musik her på skolen også før min tid. Der skal være musik, fordi det har en positiv virkning på børnene, og det er sådan set den vigtigste begrundelse for, at vi er gået med i projektet, og lærerne synes det er dejligt”. Det får Ole til at sige: “Det samarbejde, vi har mellem skolens lærere og musikskolens lærer er forbilledligt. Når man ellers hører om, hvor dårligt folkeskole og musikskolen nogle steder samarbejder, og hvordan man slås om lokalerne.”*

Og så til koncert

Jonna kaster et blik på uret og lader forstå, at vi skal se at komme i aulaen for at høre koncerten. Den summende lyd af mange børn samlet på ét

sted er ikke til at tage fejl af. Der møder os et syn af 60 børn med violinen klar. Det er ikke kun børnene, der har et fællesskab i violinen. Det har forældrene også, men de har også en anden ting til fælles; nemlig den stolthed, som forældre lægger for dagen når deres børn optræder, og gør det godt. Ved et kig rundt i salen kan Damusa's udsendte konstatere, at den stolthed ikke er betinget af sprog eller nationalitet. De har den alle sammen! Der bliver kaldt til ro og morgen-samlingen går i gang, og børnene er med det samme parate. Konklusionen er klar: det virker! Violin er ikke hverken det nemmeste eller mest taknemlige instrument at starte på, men her på Brændgårdskolen fungerer det imponerende godt – selv når alle 60 er i gang samtidig.

Vi vender tilbage til Jonna's kontor og har fået følgeskab af Troels, som tydeligvis er en afholdt lærer blandt de mange violinbørn. Vi kommer til at snakke om forskellen i udgangspunktet for at undervise i folkeskolen og på musikskolen, og talen falder på, om det er nemmere at få eleverne til at spille sammen på skolen end i musikskolen.

Til det siger Ole: *“Ja, fordi her er udgangspunktet jo at spille sammen. Det er jo vendt lidt på hovedet i forhold til, hvad vi gør i musikskolen. Her siger vi jo til de meget interesserede elever, at hvis de vil videre, så må de ned på musikskolen og gøre noget mere ved deres individuelle færdigheder. I musikskolen sætter vi dem til sammenspil, når de kan noget.*

Det er jo helt klart, at vi har haft traditionen for det individuelle i musikskolen, og her er det omvendt, og derfor får vi flere i gang med at prøve kræfter med det. Skolen er et godt sted at starte", og Troels supplerer med at fortælle, at det sociale spiller en meget vigtige rolle i dette projekt.

Man husker det vigtigste

Oplever I aldrig, at eleverne synes det er kedeligt? Til det siger Ole: "Eleverne registrerer det ikke som noget problem, for alle har jo også idræt, og det er præcist det samme. Har man glemt sit gymnastiktøj, må man hjem efter det – sådan er det også med violinen. Joanna fortalte mig, at der her til morgen var én, som havde glemt både violin og skoletaske. Han måtte hjem efter det, og kom så tilbage med violin, men skoletasken havde han altså ikke lige fået med", og Jonna tilføjer: "Jeg tror han tog det, der var vigtigst for ham".

Ole fortsætter: "Det er jo ikke meningen, at alle skulle kunne lide det, men alle er en del af det. Det er jo ikke alle, der vil fortsætte med at spille violin, men de vil jo aldrig glemme det! De der så vil fortsætte, har jo så fået rygsækken fyldt halvt op".

Troels fortæller, at det var en bekymring hos ham inden han startede med projektet: "Jeg kan huske, at jeg i starten var meget bekymret for det som skoleprojekt, for hvad nu, hvis jeg lige pludselig stod med en flok drenge, der bare

saboterede det hele. Jeg kan også huske, at en af drengene meldte helt klart ud, da de fik instrumenterne, og sagde, at den violin kunne vi godt "stikke skråt op" – det sagde han fire gange! I dag er han rigtig glad for det, og det er ham, der siger til de andre, at nu må de lige se at tage sig sammen, hvis det har knebet lidt med øvningen. Jeg har aldrig mødt nogen elever, der bare ikke ville spille, og jeg tror det er fordi, at der er en holdning til, at det er bare noget, man gør her på stedet.

Jeg var lidt nervøs i starten, for jeg havde kun prøvet "almindelig" holdundervisning - ikke en hel klasse, hvor man tager udgangspunkt i fællesskabet og ikke i den enkelte elev, som vi gør i musikskolen. Her er vi nødt til at finde et niveau, hvor alle kan være med. Jeg har i hvert flad lært det af projektet, at alle børn kan lære at spille, og musikken gør noget ved dem. Det fremmer blandt andet disciplinen, og vi kan se på 1. klasserne, at de er blevet meget bedre til at lytte, også på den måde, at når en spiller alene, og det vil de gerne, så er de stille når de lytter til kammeraterne.

Troels fremhæver også samarbejdet som en afgørende faktor og siger. "Samarbejdet er meget vigtigt, og violinspillet indgår også i forældresamtalerne, netop fordi det er obligatorisk, og fordi man skal øve sig. Og øve hjemme, hvad er det? Vi har defineret det som 2 X 5 minutter om ugen – det er meget lidt, og der nogen der øver meget mere."

Ole fortæller om forældresamarbejdet og siger: "Jeg præsenterede en øve-kalender for lærerne på musikskolen sidste sommer, som jeg fik meget forskellige reaktioner på. Den har vi udleveret her. Forældrene sætter et kryds og skriver hvor mange minutter, der er øvet. Så kan vi måle interessen, og så har vi også et udgangspunkt for at tage tingene op til forældresamtalerne. Der er ikke nogen der spørger om din årskarakter".

Hvas så med fremtiden?

DAMUSA Nyt kunne godt tænke sig at vide lidt om fremtiden for projektet, og om man forestiller sig, at det kan spredes eller udvides, og på det spørgsmål svarer Ole: "Vi kunne jo godt tænke os at forfølge en Team Danmark tankegang, således at Brændgårdskolen, også kunne give frivillige tilbud til de børn, der gerne vil mere med det. Vi skal også tænke på, at de børn, vi får

på musikskolen herfra, vil jo være helt anderledes" klar, parat, spil" end dem vi starter op i musikskolen."

Troels tilføjer: "De vil sikkert også stille nogle helt andre krav til musikskolen. De er vant til at komme ud at spille og have det sjovt, hvor de "almindelige" musikskoleelever bliver positivt overrasket over, at der sker nogle ting. Eleverne fra skolen er vant til det. Der er nogle, som har meldt sig til violin i musikskolen, og så er tanken, at man skal forsætte som f.eks. to-mands hold, og det ville jo være oplagt, at børnene kunne få musikskoletimer på skolen samme dag, som de har haft den obligatoriske undervisning."

Ole fortsætter. "Det er også vigtigt, at vi vedkender os hver vores opgave. Vi skal ikke flytte

musikskolen ind på skolen og omvendt. Vi skal finde ud af at bruge hinanden på den rigtige måde. På musikskolen er det jo klart en målsætning, at eleverne skal blive dygtige til at spille, og går man i skole, er det for at få en 9. klasses eksamen. Men kan man kombinere de to ting, er det rigtig godt. Nu har vi snakket fødekæde i så mange år, og den eneste rigtige måde at gøre noget på, er ved at få mange flere i gang. Vi har da tænkt tanken, om hvordan vi udvider det til at omfatte flere instrumenter, så vi kunne få et "skolens orkester", lidt som man kender det fra USA, hvor der sidder både blåsere og strygere i skoleorkestrene."

Så hvem ved? Måske skal DAMUSA Nyt om nogle år igen til Brændgårdskolen for lave en reportage om skolens orkester!

I ODENSE SVØMMER DE MOD STRØMMEN

Af journalist Michael Larsen Hansen

Det har nok ikke forbigået nogens opmærksomhed, at Damusa Nyt gennem længere tid primært har handlet om besparelser, prisstigninger og ikke mindst kommunesammenlægninger og konsekvenser heraf. Sådanne historier kunne sagtens have fyldt dette nummer også, idet en del musikskoler her i kommunernes budgetlægningsfase igen er havnet i skudlinien med krav om besparelser lige fra 50. 000 kroners klassen og op til 1,6 million. DAMUSA Nyt kan også dokumentere prisstigninger på over 100%, og i nogle kommuner har sammenlægninger af musikskoler skabt turbulens blandt andet på lederplan. Men i Odense er det den modsatte historie.

Her har politikerne nemlig valgt at gå mod strømmen med deres musikskole, og det hører absolut til sjældenheder, at vi ligefrem kan fortælle om øgede driftsbevillinger. DAMUSA Nyt har besøgt Odense Musikskole for at få opklaret, hvordan det kan gå til, og hvad pengene skal bru-

ges til. Men også for at få en snak om, hvordan det er, at stå udenfor sammenlægningsproblematikken og hvordan det er at være en stor musikskole. Læs interviewet med skolens leder Uffe Most.

Kvaliteten af børnenes musiktid i indskolingen skal øges

På spørgsmålet om baggrunden til de ekstra penge sagde Uffe Most: "Vi har politisk medvind i øjeblikket, og vi har jo ikke haft sammenlægningsproblematikken. Så det er fedt for en gangs skyld, at vi ikke igen skal stå på hovedet for at finde dækning for det faldende statstilskud, hvor vi hvert år har skåret en lille skive af pølsen. Vi har fået pengene til tre ting, men forøgelsen af driftsbudgettet er primært målrettet mod samarbejdet med folkeskolerne i Odense kommune. Politisk har man villet samarbejdet med folkeskolen, og politikerne ved jo godt, at det ofte halter med musikken i folkeskolen; det er ikke skjult for nogen. Vi kan ikke løse problemet med undervisningen i folkeskolen, men vi kan kun afhjælpe noget af det. Det øgede samarbejde med folkeskolerne har to formål for øje:

For det første bedre musik i indskolingen og for det andet opstart af instrumental undervisning i skoledistrikter, hvor vi i dag ikke har tilbud.

Bedre musik i indskolingen betyder, at vi vil øge kvaliteten. Det vil for vores vedkommende sige, at vi går ind i børnehaveklasserne med en medkomponlærerordning. Det betyder, at udover musikskolens lærer er der også altid enten en pædagog eller børnehaveklasselærer eller leder til stede. Der er altså to til stede i timerne. I mange tilfælde har vi også noget tilsvarende i 1. klasse, og i ganske få tilfælde er vi inde i 2. klasse, men hovedvægten ligger på bh. klasse og 1. klasse, og det handler om at putte noget kvalitet ind i børnenes musiktid. Hvor vores lærere har spidskompetencerne på det musikfaglige område, så har folkeskolelæreren eller pædagogen den brede pædagogiske kompetence og kender børnene i forvejen. Det er med til at skabe nogle ordnede forhold at dyrke musikken under og er en relativ stor succes.

Vi har gjort det i mange år, men nu har vi fået penge til at brede viften ud til flere skoler. Vores mål er på sigt at være på 20 skoler, men jeg må ærligt sige, at det halter lidt pt med at få skolerne i folden. Det indebærer jo et forpligtende samarbejde fra skolens side, hvor man også skal gå ind og afsætte personalemæssige ressourcer.

Vi skal have dækket elevbetalingsdelen, som er ca. 150 pr. time og det er hamrende billigt. Det vil sige 4 – 5.000 kr. pr hold, før vi kan gå i gang, og det er den afgørende hurdle i mange tilfælde.

Mange har ringet og spurgt til det, men når det så viser sig, at det ikke er en måde at afhjælpe skolens personalemæssige problemer i den obligatoriske undervisning på, kan interessen godt kølnes. Vi kan jo ikke bruge hverken stats eller

kommunekroner på at overtage den obligatoriske undervisning.

Vi har kørt det nu gennem 10 år, og der er meget positive tilbagevendinger. De helt indlysende fordele er, at børnene kan undervises på deres egen skole, og at de får undervisning først på dagen, mens de er friske. Det har også den fordel for mit personale, at de kan afvikle mange timer tidligt på dagen, så der er næsten kun positive ting at sige om det."

Vi skal være der, hvor vi ikke er i dag

Det andet indsatsområde, der relaterer til folkeskolen, er udbredelsen af instrumentalundervisningen til flere skoler end i dag. Om dette sagde Uffe Most: "Det andet område, vi skal bruge de nye midler til, er at sætte instrumentalundervisning i gang i distrikter, vi ikke er i endnu:

Det har længe været et stort ønske hos os at kunne komme i gang i også de storskoledistrikter, hvor vi ikke er repræsenteret med instrumentalundervisning. (Odense har ca. 40 folkeskoler inddelt i 11 storskoledistrikter – red.). Vi vil gerne være repræsenteret med en instrumentalafdeling i hvert af de stordistrikter, og det er vi ikke nu.

Det er klart at i centrum, hvor populationstætheden er så stor, er vi nødt til at undervise flere steder. Vores mål er, at alle skoler har to ben; et rytmisk og et klassik, og at vi også er der med sammenspil og det der hører til.

Derfor kan vi kun være et sted i hvert stordistrikt, og så må eleverne flytte sig efter det. Vi kan jo umuligt være på alle 40 skoler i kommunen. Helt konkret gør vi det, at vi starter op på to helt nye steder med kun rytmiske tilbud, og det er dels en byskole og dels en landskole. Vi vil så på

Du kan åbne døren ... til en hel verden af musik

Bliv medlem eller få mere information

WWW.MUSIK-UNGDOM.DK

Muligheder for alle med interesse for musik...

et senere tidspunkt vurdere, om der er grundlag for også at etablere klassiske tilbud der.

Fem andre steder, hvor vi i forvejen har haft den klassiske del, supplerer vi nu op med en rytmisk dag.”

Tilbud skal tilpasses de nye familiemønstre

En mindre del af de nye midler skal bruges til et tilbud, som man i Odense kalder for Lørdagsskolen. Det er et tilbud de yngste, og om det fortalte Uffe Most:”

Konceptet er, at forældrene kommer hver 14. dag med deres små børn og får et 8 ganges forløb fordelt over en 16 ugers periode. Det er langt nemmere for dagens børnefamilier at overskue at tage af sted sammen en time hver anden lørdag. Det også nemmere at overskue forpligtelsen. Man betaler for de 8 gange, og så gentilmelder man sig eller lader være. Det er meget mere uforpligtende i forhold til, hvad vi normalt binder folk til i musikskolen.

Det har vist sig, at det faktisk er det, mange småbørnsfamilier kan overkomme, og når de så har gået et, to, tre eller måske fire semestre så melder de oftest deres børn ind i musikskolen på de almindelige rytmik eller forskolehold, vi har, enten centralt eller decentralt. Det er en af vores allerstørste succeser nogensinde.

Vi havde 2 hold det første år, 3 hold det andet år og nu har vi 6 hold. Så det er sådan set både en rekruttering og et servicetilbud på én og samme tid – et udstillingsvindue i forhold til musikskolens småbørns-aktiviteter, og vi har fået masser af børn i musikskolen via Lørdagsskolen.

Jeg har nogle lærere, der brænder for det, og så har de naturligvis fri om mandagen, så de har en arbejdsuge fra tirsdag til lørdag. Vi laver selvfølgelig nogle aftaler omkring lønnen, når de skal bruge en lørdag på det. Det er lærerne meget tilfredse med, men det er vores fagforening desværre ikke så tilfreds med. Ikke desto mindre er det altså vores største succes nogensinde i forhold brugervenlighed og deltagerantal.”

Der bliver ikke ved med at være mange ledere

DAMUSA Nyt spurgte Uffe Most, hvordan Odense Musikskole løser opgaven som musikskole i en stor-kommune med tanke på, at der efter 1. januar

Uffe Most

blev mange flere af slagsen. Til det sagde Uffe Most:”

Mange af de nye store skulle prøve at kigge på vores organisation. Det er nok den organisation, der er mest holdbar politisk og økonomisk. Vi har mere end 3.000 aktivitetslever og med de nye tiltag kommer tallet på tættene på 4.000. En del af dem undervises godt nok i folkeskolen, men det er immervæk af vores personale.

Vi er 1 chef og 1 souschef, så det er jo klart at vi må organisere os ud af det på en anden måde end de mindre kommuner. Løsningen af det problem handler om afdelingskoordinatorer, hvor en lærer varetager en række funktioner, som får undervisningen til at køre på de enkelte skoler. Samtidig er de musikskolens ansigt på skolen. Det er dem, der snakker med skoleinspektøren om blandt andet lokaler, og tager sig af alle de små ”dumme” ting, som alle musikpædagoger kender. F.eks. når en radiator i et lokale ikke virker eller lignende. Det kan jeg eller min souschef jo umuligt rejse rundt på alle skoler og sørge for, så det ordner nogle lærere. Dermed er der også en entydig indgang til musikskolen for skolen, som ved, hvor de skal henvende sig. Det er afdelingskoordinatoren man tager fat i. Man kan lige så godt indstille sig på, at der ikke bliver ved med at være flere musikskoleledere i en kommune med en musikskole, der har det halve elevtal af vores. Det er alt for omkostnings-tungt, og der er i længden ikke nogen politikere, der vil kunne forsvare det. Der skal være nogen

til det praktiske og med afdelingsledere får man faktisk en mere synlig musikskole, og det er der tid til, fordi de jo også slipper for en hel del administrative ting, som jo ryger videre til edderkopen inde i midten!”

Spot trends hurtigere og prioriter sammenspil

I samtalen med Uffe Most kom vi også ind på at “moden” i musikskolen i dag kan skifte næsten fra den ene dag til den anden, og på nødvendigheden af, at indholdet af tilbudene sker efter en overordnet politik. Uffe Most formulerede det således;

“Vores vision er, at vi gerne vil være Danmarks bedste musikskole, og en af pindene i visionen er, at vi aldrig må stivne i vores pædagogiske virksomhed og hele tiden søge nye veje, fordi virkeligheden ændrer sig hurtigere, end vi næsten kan nå at opfatte det.

Familiemønsteret ændrer sig hurtigt og det samme gør trends. Vi havde pludselig et år 20 ansøgere til MGK på rytmisk sang og hvor kom de fra? Det kommer selvfølgelig fra “stjerne for en aften” og de andre tilsvarende ting.

Nu står vi f.eks. pludselig med en kolossal tilgang på tværføjte, og hvordan pokker opstår det. Er det fordi prøvetiden på orkestrene er gjort gratis - det kan da godt være, men hvorfor vælger de alle sammen så at spille tværføjte? Jeg tror, at vi i fremtiden må kigge meget mere på, hvilke ting der får børn til at gå på musikskole, end vi gør i dag, hvis vi i musikskolerne skal følge med. For mig at se er der 3 ting, som er afgørende for, om et barn kommer i musikskolen eller ej; kultur, pris og logistik.

Den vigtigste faktor er, hvilken kultur, der er i elevens lokalområde, og hvilken kultur der er i hjemmet. Kulturen er den vigtigste faktor, for hvis forældre er indstillet på, at deres barn skal spille et klassisk orkesterinstrument, så kører de gerne 20 kilometer for at komme hen til den rigtige lærer og er næsten ligeglade med prisen. Hvis det ikke er tilfældet, så træder de andre to parametre i kraft. Så kan det godt være, man overvejer det, hvis det er billigt, eller hvis logistikken passer ind i familiens hverdag, så barnet kan køres eller tage bussen.

Og så må vi jo kigge på, at der er grænser for indtaget af f.eks. klaver elever og elguitar elever, for ellers kan aldrig bemandede orkestrene ordentligt. Vores politik er, at musikskolen skal stå på fire ben;

De akustiske instrumenter, de rytmiske, orkesterinstrumenter og grundskolen. Dem anser jeg for at være lige vigtige. Det må ikke være sådan, at vi har 75%, der spiller orkesterinstrumenter, eller 75% der spiller rytmiske instrumenter. Groft sagt skal de fire ben hver fylde 25% af skolen. De fire ben skal være lige lange, for at bordet står lige, og derfor er der f.eks. tit mange trommeelever på venteliste. Skulle vi have dem alle sammen ind, ville det give nogle kæmpehold og forringe tilbuddet, blandt andet fordi færre ville få mulighed for at gå til sammenspil. Så kunne man vælge at lave nogle workshopstilbud med 10 trommeelever på et hold, og det er fint, men problemet er bare stadigvæk: Hvad så bagefter?

Derfor er det da stadig ærgerligt, at vi har 350 elever på venteliste, og at vi er en af landets dyreste musikskoler, men vi har den filosofi, at alle betaler det samme, og så har vi prioriteret sammenspil utroligt højt. Men det vil også sige at går du til et orkesterinstrument er der både sammenspil, høre lærer og kor, så du får faktisk 4 fag for 450 kr. om måneden – hvilket jo er hamrende billigt. Men spiller du klaver på en

omegnsskole og kommer ind til obligatorisk sammenspil 8 gange om året, så betaler du selvfølgelig mere, hvis man regner minutterne ud. Men det er vores princip, at det ikke er økonomien, der skal afgøre hvilket instrument eleverne spiller. Det skal være elevernes engagement og lysten til at forpligtige sig til en indsats, der afgør det. Vi har en del elever, der går til både 3 og 4 fag og har hele deres fritidsliv på musikskolen. Dem ser vi ofte komme på MGK og videre på konservatoriet.

Vi har også en af landets mest velfungerede MGK'er, hvis du ser på, hvor mange vi tager ind, og hvor mange der kommer ud og videre i den anden ende. Og jeg tror, at der er en sammenhæng med det miljø vi har bygget op."

Det nye danmarkskort betyder større udviklingsmuligheder

DAMUSA Nyt spurgte også Uffe Most om MGK efter strukturreformen og musikkens muligheder indenfor de nye regioner, og han svarede: "For MGK har det da givet nogle problemer. For første gang i år har eleverne kunnet gå til optagelsesprøve ét sted og samtidig have en 2. og en 3. prioritet andre steder. Det var faktisk meget en meget forvirrende oplevelse. Men jeg tror vi ender op med, at vi faktisk har flere egnede elever, som kommer ind og færre måske egnede, der kommer i gang. Så det er en genvej til at højne kvaliteten. Vi har set de første, som vælger at flytte efter 2. eller 3. prioriteten, i stedet for at stå på en "lokal" venteliste.

Nu skal vi i gang med at lave ens optagelsesprøver. Det nytter jo ikke noget, når vi opererer med 2. og 3. prioriteter, at optagelsesprøverne ikke ligner hinanden. Staten forlanger jo nu gennemgående censorer, og det arbejder vi med.

Selv om vi ikke fik helt den økonomi til MGK, vi gerne ville, så er det en stor lettelse, at vi ikke skal bekymre os om spillet mellem stat, amt og kommune.

Dagordenen er også meget mere enkel nu, for staten har naturligvis en klar interesse i at skabe sammenhæng med konservatorierne. Det har ikke altid været tilfældet i det politiske spil, hvor det i høj grad har handlet om lokale kulturhuse.

Jeg er næsten 100% sikker på, at der om nogle år vil være en omfordeling af nogle af MGK ressourcerne. Der kan f.eks. være problematikker

med MGK'er, der ligger for tæt på hinanden. Jeg er helt sikker på, at der ikke bliver flere midler. Måske vil der stadig være det samme antal MKG'er som nu, men kravene til samarbejdet vil blive øget, og måske bliver der også færre. Der vil jo blive mere konkurrence, og man kan sagtens forestille sig, at hvis der er en meget lille søgning til et sted, at man kan overveje at flytte det hen, hvor der er en større søgning. Måske kan man også forestille sig specialiserede MGK'er. Vi har jo f.eks. folkemusikuddannelsen på konservatoriet i Odense, og så var det vel oplagt, at vi også kunne tilbyde det på MGK. Vi har søgt penge i nogle år, men har ikke fået dem endnu.

Jeg kan helt klart se nogle kæmpe udviklingsmuligheder indenfor rammerne af Regionerne. Det er oplagt, at vi på sigt skal have et regionsorkester med de bedste fra hele Syddanmark i stedet for, det vi har i dag, som f.eks. FAUST (Fynsk ungdomssymfoniorkester – red.), som er udsprunget af de gamle amter. Så skal de nye store kommuner i gang med at få bygget nogle orkesterskoler op, så vi har et fornuftigt orkesterniveau som fundament. Generelt tror jeg på, at det nye danmarkskort betyder flere talenter og større udviklingsmuligheder for dem – så jeg er optimistisk!"

Vi er altid med på en lytter!

MV-TRYK a/s
Værkstedvej 28 · 5500 Middelfart
Tlf. 64 41 15 62 · Fax 64 41 17 29
E-mail: info@mvtryk.dk

5250 BØRN OG UNGE GAV KONCERT I TIVOLI

Af journalist Michael Larsen Hansen

5250 børn og unge spillede på livet løs til arrangementet "Musikskoledage i Tivoli", som blev afviklet i weekenden fra den 2. til den 3. juni. Overalt kunne musikken opleves i al dens mangfoldighed, og ved dette års udgave af Musikskoledagene var selv det danske sommervejr med på noderne.

Arrangementet var det 21. af slagsen og arrangeret af Musik & Ungdom i samarbejde med Tivoli. Om søndagen uddeltes DAMUSA's musikskolepriser på Plænen til en fanfare spillet af Tivoligårdens. Se billederne og få et lille indtryk af stemningen.

STRIBEVIS AF TALENTER

Af journalist Michael Larsen Hansen

Torsdag d. 14. juni var DAMUSA Nyt taget musikskole. Konkurrencen var nemlig behård,

til Kolding Musikskole og Syddansk Talentkonkurrence. Kolding Musikskole lægger ikke bare hus til de indledende runder, men er også initiativtager til denne konkurrence. Finalerunden om aftenen var henlagt til flotte rammer i riddersalen på Koldinghus Slot.

DAMUSA Nyt fulgte de unge talenter gennem hele dagen, og det var lige til at blive i godt humør af. Stemningen var god og de godt 40 deltagende unge mennesker var opsatte, og så var det åbenlyst og iørefaldende for alle: niveauet var højt, og der var endog meget lovende talenter i gruppen af musikskoleelever og i gruppen bestående af MGK- elever.

Lad det være sagt med det samme. Det var ikke bare en god og hård "arbejdsdag" for de unge konkurrencedeltagere, men så sandelig også for juryen og de involverede folk fra den stedlige

ikke hvad angik stemningen og rammerne, men simpelt hen fordi niveauet var så højt.

DAMUSA Nyt overværede de indledende runder i musikskolens Cafésal, hvor musikskoleeleverne spillede, mens MGK- eleverne gik i gang andetsteds. På grund af den store søgning til konkurrencen var det nemlig nødvendig at have to sideløbende koncerter i gang. Præcist kl. 13.00 lagde de første elever fra land, og det foregik helt ufornøjet som en almindelig koncert. Den ene gode præstation afløste den anden, og det var kun ganske, ganske få elever, som måske ikke var helt flyvefærdige på det niveau, som viste sig at blive gennemgående for hele dagen.

Dagens første deltager var en ti-årig gut med sin guitar, og det skulle vise sig, at han syv timer senere skulle indlede finalen i den stemningsfulde riddersal.

Omgivelserne, situationen eller træthed tyngede åbenbart ikke den unge mand, som optrådte

med en forbløffende koncertrutine og musikalsk nærvær og afslørede et kæmpetalent. Det var bare én af mange meget opløftende oplevelser den dag!

Finalekoncerten tydeliggjorde juryens vanskelige arbejde, og det var en fremragende koncert, som helt klart peger på at niveauet for de klassiske instrumenter er for opadgående. Flere af finalens MGK- elever leverede en præstation på professionelt niveau, så man følte slet ikke at man sad og overværede en konkurrence, men bare en rigtig god koncert. To af de unge skilte sig dog ud med fremragende præstationer, og vandt derfor også hver sin gruppe.

Det var den 12 årige Gustav Krogh Piekut (elev på Kolding Musikskole) på klaver, som fik 1. prisen i musikskolegruppen, og MGK- elev fra Odense Musikskole Jonas Bonde på slagtøj. Gustav har i øvrigt tidligere i år vundet DAMUSA-prisen som "Året Musikskoleelev".

De øvrige finale deltagere i musikskolegruppen var: Jonas Egholm, guitar, Jennifer Frydensbjerg Lehmann, tværføjte, Linnea Thomsen, klaver og Monica Schmidt Andersen på blokfløjte. I finalen for MGK-elver deltog desuden: Cecilie Schmidt Dam, cello, Jakob Knudsen Pedersen, blokfløjte, Mikkel Torup, klaver og Anne Sophie Broholt Jensen på valdhorn. Alle finaledeletere blev præmieret.

Således drog deres udsendte hjem om aftenen, træet efter næsten 10 timer, men alligevel glad og fløjtende: det havde været en rigtig, rigtig god dag, som gav grundlag for en vis optimisme for hele fødekæde-problematikken omkring de klassiske instrumentalister.

Sagt om Syddansk Talentkonkurrence *Musikskoleleder ved Kolding Musikskole* *Peder Hansen:*

”Dommerne har været imponeret over niveauet og siger, at det er stigende. Det er selvfølgelig ærgerligt at måtte skuffe nogen, men det er meget svært, når vi kun har 5 finalepladser i hver af grupperne, og løbet var meget, meget tæt i år. Jeg tror vi skal overveje, om vi kan ændre noget omkring, hvordan vi annoncerer hvem der er

gået videre til finalen. Det kan måske godt virke lidt hårdt og negativ på dem, der ikke går videre, når de på et givet klokkeslæt får beskeden.”

Jurymedlem, professor i basun ved Det Jyske Musikkonservatorium i Århus, Niels-Ole Bo Johansen: ”Det har været en fremragende dag. Jeg har været med i juryen i de to foregående år, og det er helt klart, at niveauet er stigende. Et initiativ, som det her, kan give den klassiske musik nogle vigtige rollemodeller og også en tiltrængt street credibility.”

Fakta om Syddansk Talentkonkurrence

Konkurrencen henvender sig til børn og unge klassiske instrumentalister på musikskolerne i hele Region Syddanmark. Aldersgrænsen er 25 år, og tilmelding forudsætter anbefaling af elevens musikskolelærer. Konkurrencen omfatter to kategorier: viderekomne musikskoleelever og elever på MGK. Den samlede præmiesum er på 20.000 kr. Læs mere på www.syddansktalent.dk

HUSK SPIL DANSK DAGEN – DEN 25. OKTOBER 2007

For syvende år i træk er der lagt op til landsdækkende musikfest på den sidste torsdag i oktober, når Spil Dansk Dagen samler musikglade børn og voksne til koncerter og arrangementer med dansk musik.

Spil Dansk Dagen er en mulighed for at være med i en landsdækkende begivenhed, der forener det danske musiklivs mange forskellige gener, skabere, udøvere, organisationer, arrangører og ildsjæle i en herlig fælles festdag for den musik, som vi ikke kan undvære.

Så vær med den 25. oktober og brug dagen til koncerter, fællessang og musikalske samarbejder, til nytænkende og sjove projekter, der gør dansk musikliv rigere.

Læs mere om Spil Dansk Dagen 2007 på www.spildansk.dk eller kontakt Spil Dansk Dagens sekretariat for yderligere oplysninger.

Spil Dansk Dagen, KODA,
Landemærket 23-25, postboks 2154,
1016 København K tlf: 33 30 64 45,
e-mail: spildansk@koda.dk

JUHL - S Ø R E N S E N S T E I N W A Y & S O N S D A N M A R K S V E R I G E

STEINWAY BOSTON ESSEX KAWAI
SCHIMMEL YAMAHA BRUGTE VÆRKSTED
ØVELOKALER KONCERTSAL

Brofogedvej 10 - 2400 København NV
Skovvejen 2b - 8000 Århus C

Tlf. 70 13 17 44
www.piano.dk

Redaktionsudvalget
Anders Christensen, Torben Samuelsen og Jens Bloch, Generalsekretær – 10. september 2007.

DAMUSA · Rådhusbakken 9 · 7323 Give · tlf. 76 81 57 25 el. mobil 26 24 93 43
www.damusa.dk · email: jbl@damusa.dk